

[Statsministeren.]

og senere lovforslag, for landsrådene på deres møder i den kommende sommer.

Efter de herom gældende bestemmelser i den nugældende lov om Grønlands styrelse skulle der afholdes valg til landsrådene i begyndelsen af kalenderåret 1951, og jeg ville finde det ønskeligt, om de nye regler kunne være sat i kraft, inden dette valg normalt skulle have fundet sted, og således at valget kan afholdes efter de i dette forslag indeholdte regler og det nye landsråd for Grønland således træde i funktion ved det ordinære møde i sommeren 1951.

Til kommunerådene skulle der have været afholdt valg i efteråret i år. Jeg er enig i, at det er lidet hensigtsmæssigt at afholde disse valg, og i, at de nu siddende kommuneråd fungerer videre, indtil de nye regler er trådt i kraft og valg kan afholdes i overensstemmelse med disse.

De foreslåede regler gør ingen ændring i administrationsforholdene for Østgrønland og Nordgrønland, men jeg er enig i forslaget bestemmelse i dettes § 25 om, at enkelte eller samtlige de i forslaget indeholdte bestemmelser kan sættes i kraft for Østgrønland og Thule, og det er mit håb, at udviklingen navnlig af de trafikale forbindelser kan føre med sig indenfor overskuelig tid, at Grønland såvel administrativt som i forhold til landsrådet som folkevalgt repræsentation kan betragtes som en enhed.

Til slut vil jeg gerne fremhæve, at reglerne om rigsdagens Grønlandsudvalg er gentaget i lovforslaget med den ene udvidelse, at det grønlandske landsråd skal udpege 2 tilforordnede til udvalget.

Jeg vil gerne fremhæve kommissionens forslag om, at der ved en kommende ændring af den danske grundlov tilvejebringes mulighed for ad almindelig lovgivningsvej, når tiden dertil måtte være inde, at sikre den grønlandske befolkning en direkte valgt repræsentation i den danske rigsdag. Jeg har henledt forfatningskommissionens opmærksomhed på dette specielle problem.

Jeg skal herefter gå over til at omtale *forslag til lov om de offentlige grønlandske kasser.*

De offentlige grønlandske kasser får i øjeblikket den væsentligste indtægt fra en indhandlingsafgift, der betales af Den kgl. grønlandske Handel og beregnes med 20 pct. af købesummen for de grønlandske produkter, som handelen køber af befolkningen.

I kommissionen har der været enighed om, at tiden nu var inde til at ophæve denne særlige beskatning af produktionen og gå

over til et afgiftssystem, der er mere i harmoni med de veje, ad hvilke man iøvrigt andetsteds tilvejebringer indtægter for det offentlige.

Det gældende system lider endvidere af den svaghed, at der ikke er noget rimeligt forhold mellem de enkelte kommunekassers indtægter og deres udgifter til social forsorg og til kommunale arbejder.

I lovforslaget gives der derfor hjemmel for at erstatte indhandlingsafgiften med afgifter på visse forbrugsvarer, og det overlades til landsrådet som bevilligende myndighed at fordele de indtægter, der herved fremkommer, mellem de enkelte kommuner på grundlag af en årlig budgetlægning over næste års forventede udgifter til de foranstaltninger, som det fremtidig skal overlades til de grønlandske folkevalgte organer — kommunalbestyrelserne og landsrådet — at varetage.

Egentlige direkte skatter er der ikke stillet forslag om at pålægge den grønlandske befolkning. Vanskelighederne ved at gennemføre en blot nogenlunde ensartet indkomstsættelse i det grønlandske samfund, der endnu er stærkt præget af naturaløkonomien, er den væsentligste begrundelse herfor; men at indkomstbeskatning indenfor en ikke alt for fjern fremtid også vil kunne gennemføres i Grønland, føler jeg mig dog overbevist om.

De beregninger, der er foretaget over indtægterne ved en forbrugsbeskatning, synes at vise, at de udgifter, som de folkevalgte grønlandske råd påregnes selv at skulle udrede, vil kunne skaffes tilveje på denne måde.

Iøvrigt skal jeg også om dette forslags enkelte bestemmelser henvise til bemærkningerne og til betænkningen, der helt er fulgt ved lovforslagets udarbejdelse.

Forsåvidt angår *forslag til lov om kirken i Grønland* skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, af hvilke det vil fremgå, at der ikke ved dette forslag sigtes på væsentligere ændringer i de nugældende regler for den grønlandske kirke, fremhæve, at der i § 2, stk. 3, gives hjemmel for, at provsten skal kunne træffe afgørelse i visse sager på egen hånd uden forelæggelse for biskoppen. Denne bestemmelse er begrundet i de særlige forhold i Grønland og den vanskelige kontakt med biskoppen her i landet.

Jeg skal endvidere nævne, at det i § 4 fastslås som den almindelige regel, at i Grønland hjemmehørende præster, som ikke har bestået teologisk embedseksamen, dels